

[Udenrigsministeren]

med det behov, der er for at sikre folkelig forståelse og opbakning: lad os nu stille og roligt i den kommende tid diskutere, hvad der er plads til, hvad der er rimeligt. Lad os se, om ikke det brede flertal, der heldigvis står bag dansk u-landspolitik, kan finde frem til, hvad det er, vi snakker om, og lad os frigøre os for den overbudspolitik, som jeg passende synes vi kan overlade til andre her i salen.

(Kort bemærkning).

Kelm-Hansen (S):

Jeg vil dog lige gøre udenrigsministeren opmærksom på, at det, Kelm-Hansen sagde i dag, er det samme, som han sagde for tre år siden og for fem år siden og for syv år siden.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil også meget gerne erkende, at det har været hr. Kelm-Hansens synspunkt hele tiden, men så vil jeg godt spørge, hvor hr. Kelm-Hansen var henne i 1982. Da var han så vidt jeg erindrer, ikke ordfører for socialdemokratiet, men under alle omstændigheder stemte han da vist ikke anderledes, end socialdemokratiet gjorde dengang.

Hvad angår Brandtkommissionen og dens rapport angår, vil jeg sige, at jeg respekterer til fulde og følger dette meget ærværdige og korrekte udsagn, men forelå den kommissionsrapport ikke allerede i 1982, hr. Kelm-Hansen, hvis vi nu skal være helt ærlige? Det vil sige også før denne skønhedsplet, som hr. Kelm-Hansen kaldte det før, fra socialdemokratiet blev plottet ind.

Men jeg vil også være helt med på den tanke, at vi ikke skal polemisere yderligere om dette her. Det er blot ubehageligt at vi skal få skudt i skoene nu, at vi er uansvarlige. Jeg tror ikke, at vi som regeringspartier er mindre ansvarlige, end socialdemokratiet var det i sin tid.

(Kort bemærkning).

Kelm-Hansen (S):

Jeg er enig i, at vi ikke skal fortsætte debatten på dette specielle område, men jeg synes på den anden side også, at det kan være rimeligt at få fastslået, at der rent faktisk sker en politisk proces i dette hus, og syns-

punkter, som på et bestemt tidspunkt har været i et mindretal i et parti, kan jo udmærket senere vise sig at have så meget bærekraft, at der kan etableres et flertal for de samme synspunkter. Det kan ikke kun være noget, der sker i socialdemokratiet. Det må også kunne ske i andre partier.

Fischer (KF):

Jeg vil bare ganske kort med formandens tilladelse citere, hvad den socialdemokratiske ordfører i debatten om udenrigsministerens redegørelse sagde den 18. februar 1983. Det står i Folketingstidende 1982-83, sp. 6491 ff. Fru Helle Degn understregede:

»Derfor anser vi det for særlig vigtigt med en bred politisk opbakning også her i tinget bag vor bistandspolitik.«

Og hun roste regeringens indsats og sagde:

»Vi deler den opfattelse, som åbenbart ligger bag, nemlig at det er vigtigt at sikre et bredt politisk flertal omkring dansk bistandspolitik, som ikke bliver nemmere at realisere i de kommende år.«

Fru Helle Degn tidsfæstede heller ikke 1 pct.-målsætningen, ligesom regeringen heller ikke har gjort det. Jeg synes derfor, det er vigtigt, at vi alle gør en indsats for, at netop den brede politiske opbakning kan bevares, og derfor er det lidt besynderligt at se, at hr. Kelm-Hansen nu gør så meget ud af 0,79 pct.-målet helt aktuelt, når man tænker på, at for kun 2 år siden ville socialdemokratiet ned på 0,70 pct.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var: